

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-51/07 Agrar-Invest-Tatschl GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 grudnia 2008 r. przez Agrar-Invest-Tatschl GmbH

(Sprawa C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (przedstawiciele: U. Schrömbges i O. Wenzlaff, Rechtsanwälte)

Druża strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-51/07 Agrar-Invest-Tatschl GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,
- zgodnie z pierwszym żądaniem wniosku z dnia 22 lutego 2007 r. w sprawie T-51/07 przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 oraz art. 1 ust. 3 decyzji Komisji C (2006) 5789 final (REC 05/05) z dnia 4 grudnia 2006 r.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji oddalającemu skargę wnoszącego odwołanie na decyzję Komisji C (2006) 5789 final z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych wnoszącego odwołanie, z tytułu przywozu cukru z Krocji.

Sąd Pierwszej Instancji oddalił skargę wnoszącego odwołanie na podstawie braku dobrej wiary, jednego z czterech wymogów pozwalających na niedokonanie retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych. Sąd stwierdził, że w świetle art. 220 ust. 2 lit. b) akapit piąty rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celný, osoba odpowiedzialna za uiszczenie należności celnych nie może powoływać się na dobrą wiarę, jeżeli Komisja, jak w niniejszej sprawie, opublikowała w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich opinię wyrażającą uzasadnione wątpliwości w odniesieniu do prawidłowego stosowania uzgodnień preferencyjnych przez kraj korzystający. Było też bez znaczenia zdaniem Sądu Pierwszej Instancji, że wnoszący odwołanie działał w dobrej wierze w zakresie późniejszych potwierdzeń autentyczności i prawidłowości świadectw przewozowych, gdyż w każdym razie nie działał w dobrej wierze w chwili dokonania przywozu.

Wnoszący odwołanie wskazuje w nim na nieprawidłowość dokonanej przez Sąd Pierwszej Instancji interpretacji art. 220 ust. 2 lit. b) akapit piąty wspólnotowego kodeksu celnego. Podnosi on, że dokonana przez Sąd wykładnia jest błędna w zakresie w jakim zdaniem Sądu opublikowana w Dzienniku Urzędowym opinia wyrażająca wątpliwości w odniesieniu do prawidłowego stosowania uzgodnień preferencyjnych przez kraj korzystający, wyłącza dobrą wiarę również wówczas gdy, jak w niniejszej sprawie, odpowiednie świadectwa wydane w związku z zapewnieniem preferencyjnego traktowania były objęte po publikacji ostrzeżeniem w zakresie procedury weryfikacyjnej, która potwierdziła ich autentyczność i prawidłowość.

Sąd Pierwszej Instancji odmówił uznania, że skutek ostrzeżenia, o którym mowa w art. 220 ust. 2 lit. b) akapit piąty wspólnotowego kodeksu celnego jest ograniczony zasadą w świetle której decyzje organów celnych państw trzecich w ramach systemu współpracy administracyjnej powinny być uznawane. Omawiany przepis wspólnotowego kodeksu celnego zawiera domniemanie prawne złej wiary wzruszalne — jak w niniejszej sprawie — poprzez przeprowadzenie procedury weryfikacji. Dobra wiara wnoszącego odwołanie jest zatem przywrócona poprzez przez późniejsze potwierdzenie prawdziwości i prawidłowości świadectw przewozowych, co oznacza, że wnoszący odwołanie może opierać się na okoliczności, że podstawy wątpliwości wyrażonych przez Komisję w opublikowanej opinii odpadły w toku procedury weryfikacyjnej. Dobra wiara wnoszącego odwołanie nie zależy zatem od właściwego wydania rzeczonych świadectw przewozowych przez władze Krocji lecz od właściwej weryfikacji tych świadectw przez władze celne na podstawie wątpliwości wskazanych przez Komisję w opinii co o ich prawidłowego wydania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 17 grudnia 2008 r. — Portakabin Limited i Portakabin B.V. przeciwko Primakabin B.V.

(Sprawa C-558/08)

(2009/C 55/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Portakabin Limited i Portakabin B.V.

Strona pozwana: Primakabin B.V.